

Alliberament d'una àliga cuabarrada: història d'un supervivent nat

L'any 2008, gràcies a una webcam situada al PN del Garraf es va poder conèixer i dur a terme els salvaments que s'expliquen a continuació:

L'1 d'abril, l'únic poll d'àliga cuabarrada que havia en el niu del PN del Garraf i que se seguia per internet mitjançant una webcam, va morir fortuïtament ennuecat quan tenia 15 dies d'edat. La sort de conèixer un altre niu al Penedès, on un dels 2 polls existents corria el risc de morir per manca d'aliment suficient per tots dos, va permetre retirar-lo l'endemà mateix i posar-lo al niu de Garraf, substituint el poll mort que els adults encara protegien. L'adopció, que es va poder seguir pas a pas per internet fins i tot des d'Austràlia, fou un èxit: les àligues van poder tirar endavant un poll i aquest va sobreviure quan al seu niu d'origen tenia poques probabilitats de fer-ho.

El poll durant el seu trasllat (2.4.08)

L'agent rural deixa el nou poll al niu.

El poll amb els dos pares adoptius

Quasi un mes després, quan el 18 de maig el poll ja estava plomat però li faltava una setmana per volar, el seu caràcter nerviós i esvalotat el va fer caure accidentalment del niu, però afortunadament va saber volar i va sobreviure. Dos mesos i mig més tard, quan el 3 d'agost encara es trobava a cura dels seus pares adoptius que l'ensenyaven a caçar, una visita ocasional que va fer al niu va permetre veure gràcies a la webcam que tenia una cama lesionada (li penjava i no la podia fer servir ni per a sostenir-se) i que cridava amb gran desesperació, i si no se li curava moriria incapaç de caçar per si sol quan els seus pares adoptius deixessin d'alimentar-lo i el fessin fora del territori (com és normal en aquesta espècie), cosa que semblava que ja començaven a fer.

Poll ferit cridant als adults (imatge webcam 3.8.08)

El poll ferit marxa del niu (imatge webcam 3.8.08)

Tanmateix, preocupava el fet que la lesió estigués relacionada amb l'anella nova que duia a la pota ferida, pel que era necessari capturar-lo per esbrinar-ne la causa. La jove àliga però va desaparèixer uns dies fins que a finals d'agost va retornar afamat al territori

patern a l'espera que els seus pares l'alimentessin (cosa gens probable), pel que ràpidament es va muntar un dispositiu per la seva captura. L'àliga va ser capturada amb l'ajut de l'ICRA el 6 de setembre (va sobreviure un mes amb la lesió) i fou portada al Centre de Recuperació de Torreferrussa, on es va detectar que tenia el fèmur trencat des de feia aproximadament un mes, probablement durant un intent de cacera massa impetuós que hauria tingut lloc just abans de detectar-se la lesió per la webcam.

La jove àliga el 6.9.2008, durant la inspecció veterinària al CRF de Torreferrussa

El 9 de setembre va ser intervinguda quirúrgicament, dotant-la d'una fixació interna metàl·lica. Durant la recuperació va contraure una infecció bacteriana, de la qual es va recuperar el mes d'octubre, i poc després, quan el fèmur ja estava soldat, es va trencar accidentalment la pota bona dins la gàbia de recuperació. Intervinguda novament, el mes de novembre ja es trobava sana i amb ganes de viure, però calia que recuperés la força i habilitat necessàries per a caçar.

Després d'estar uns mesos en una gran gàbia de vol musculant-se i caçant preses vives, i acabada ja la temporada de caça, el "Pupes" -anomenat així per la seva complicada història-, fou alliberat el 29 de maig de 2009 just quan feia ben poc que havia complert el seu primer any de vida i després d'haver superat cinc situacions de risc, demostrant que tenia unes admirables ganes de viure. Com que si s'alliberava al seu territori del Garraf les àligues adultes l'haurien fet fora i hauria tingut que iniciar de forma sobtada una etapa erràtica i perillosa només sortir del centre de recuperació, s'alliberà directament en una "zona de dispersió juvenil", que són les zones riques amb preses i sense àligues adultes on les àligues joves aprenen a viure sols fins que cap els 2-3 anys d'edat busquen un territori on establir-se i formar parella. L'àrea escollida per alliberar-la va ser la Reserva Natural de Mas de Melons, una finca de gran qualitat com a àrea de dispersió i inclosa dins de la Xarxa Natura 2000.

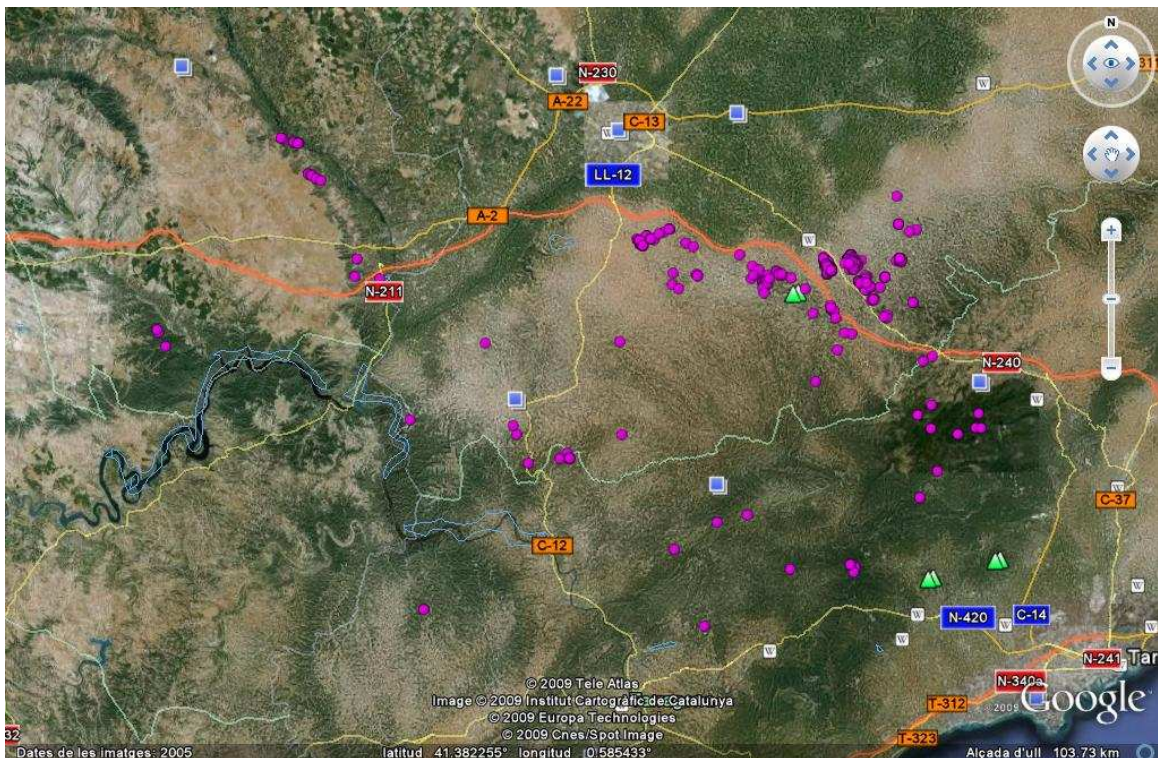
La jove àliga ja recuperada amb un any d'edat.

Alliberament del Pupes (F: Rubén Gutiérrez).

Per tal de fer-ne un seguiment, el Pupes fou dotat d'un emissor GPS via satèl·lit gràcies al qual es podria saber la seva localització dia a dia durant 2 o 3 anys. Aquest tipus d'emissor és vital en aquesta època de la seva vida donat que pot desplaçar-se centenars de quilòmetres per tota la península ibèrica fins que no s'estableixi en un territori de cria. També anava equipat amb un petit emissor terrestre per tal de poder-la localitzar visualment sobre el terreny els primers mesos i comprovar que es troba en bon estat. Una anella d'individualització a distància col·locada per la UB quan era poll permetia reconèixer-la al llarg de la seva vida.

L'àliga es va adaptar perfectament a la nova vida lliure, i després d'unes primeres excursions per l'Aragó va tornar a la comarca de les Garrigues, on es va establir en àrees de secà riques en conill que prospectava de forma més o menys itinerant. De tant en tant, feia una breu escapada a les muntanyes de Tarragona, potser esperant trobar un territori lliure, però tornava de seguida als secans, donant a conèixer noves àrees de dispersió.

Mapa amb les localitzacions del Pupes durant els 6 mesos de seguiment

Malauradament, 6 mesos després del seu alliberament, el 26.9.09, el Pupes fou trobat mort al peu d'una torre elèctrica, però una inspecció acurada i la necròpsia posterior van demostrar que havia estat mort pel tret d'un caçador. Tots els esforços humans i materials fets per la conservació d'aquesta espècie i d'aquest exemplar en particular, van esdevenir inútils per la ignorància i egoisme d'un mal caçador. Uns fets incomprensibles en ple segle XXI.

El Pupes mort 6 mesos després del seu alliberament

Placa on es veuen els perdigons

Van participar en la recuperació d'aquesta àliga:

El Parc Natural del Garraf i l'oficina tècnica de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona, l'Institut Català per la Conservació dels Rapinyaires, la Universitat de Barcelona (Equip de biologia de la conservació de l'àliga perdiguera), el Cos d'Agents Rurals, el Centre de Recuperació de Fauna de Torreferrussa i els serveis centrals de Fauna, Flora i Animals de Companyia de la Direcció General del Medi Natural (DMAH).